

Månegarm, Sveablotet

Ej följer vi, han som bröt vår lag
Och svek asar och hävd
blodoffrets sed, skall hållas för vårt folk
Ett blot för svears väl

Inge, den kristne han fördrevs, och fram klev där en man
Som plägar folkets tro
blod till offerträdets stam, och hästens delar slets.
Ett blot för svears väl

Och lågorna stod i natten - gården brann,
ett flammande hov, vår tid är förbi.
Och de skrin, från de som av elden famnats.
Blev till sång, en helfärdens hymn, vår tid är förbi.

Hämnd, ett illgärningsdåd fyllt av nid
Åter i Svetjud med sin hird.
Död, för drotten som offret har lett, bränn ned hans hall
Ej, ett liv ur denna gården skall se, en gryningens ljus!
Bränn inne dess folk, och med dem dess tro.
Sven som kom ut föll kort för svekfullt stål.
Och högt slog lågorna genom natten - gården brann,
ett flammande hov, vår tid är förbi.
Och de skrin, från de som av elden famnats
Blev till sång, en helfärdens röst, vår tid är förbi.
Aldrig mer, vårt folk ska följa seden
Förfäders rit från urgammal tid, den brinner i natt.
Aldrig mer skall en konung nu följa de gamla.
Aldrig mer ska svearnas blot ge liv till vårt folk
Aldrig mer